

בש"פ 7667/19 - נימר אלעברה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7667/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: נימר אלעברה

נגד

המשיב: מדינת ישראל

ערעור על החלטת כב' הרשם ר' גולדשטיין בבש"פ
7575/19 מיום 17.11.2019

בשם המערער: עו"ד יוסף רועי אטיאס

החלטה

לפני ערעור על החלטת כב' הרשם ר' גולדשטיין בבש"פ 7575/19 מיום 17.11.2019, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ג 70462-11-17 מיום 15.5.2019.

1. המערער הורשע בבית משפט השלום בבאר-שבע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, בביצוע עבירות אי דיווח מס הכנסה, וביום 19.10.2017 במסגרת גזר דינו הוטל עליו 9 חודשי מאסר בפועל. המערער הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בעניין רכיב המאסר בפועל, וביום 15.5.2019 דחה בית המשפט את בקשת המערער לביטול עונש המאסר, תוך שהפחית את תקופת המאסר לחמישה חודשים. לאחר שהתקבלו מספר בקשות של המערער לעיכוב ביצוע המאסר, בין היתר בשל מצבו הרפואי ועל מנת לאפשר לו מיצוי הליכי חנינה, נקבע כי על המערער להתייצב לריצוי מאסרו ביום 20.11.2019.

2. ביום 14.11.2019 הגיש המערער לבית משפט זה בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק הדין מיום 15.5.2019. במסגרת בקשתו טען המערער כי מאז מתן פסק הדין חלה התדרדרות נוספת במצבו הבריאותי, וזו מצדיקה מתן הארכת המועד המבוקשת, ומהווה הצדקה להערכה מחודשת של מצבו ובחינת נחיצותו של עונש המאסר. יחד עם הגשת בקשתו להארכת מועד הגיש המערער בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.
3. בהחלטתו מיום 17.11.2019 דחה הרשם את הבקשה להארכת מועד. נקבע כי ההחמרה הנובעת במצבו הרפואי של המערער לא מצדיקה מתן ארכה מחמת "נסיבות מאוחרות" שהופיעו לאחר מתן פסק הדין, ואינה מבססת "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור הממושך של למעלה מחצי שנה בהגשת ההליך. מצבו הרפואי הקשה של המערער איננו נתון חדש, והמערער לא נתן הסבר מה מנע ממנו לנקוט בהליך ערעורי קודם לכן. על כן, הבקשה להארכת מועד נדחתה, ועמה נמחקה הבקשה לעיכוב ביצוע. מכאן הערעור שלפני.
4. במסגרת ערעורו העלה המערער טענות כנגד פסקי הדין שניתנו בבית משפט השלום ובבית המשפט המחוזי באשר להתייחסותם למצבו הרפואי ולתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו. לטענתו, ההתדרדרות האחרונה במצבו הרפואי, לאחר מתן פסק הדין, יוצרת עילה חדשה שמהווה נסיבה חריגה אשר מצדיקה הארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור. לשיטתו, לא ניתן לשלול כי בית משפט זה יבקש להורות על קבלת תסקיר משלים ויקבל את בקשתו להטלת עונש חלופי לעונש המאסר. בנסיבות אלה שעניין דיני נפשות, אין לחסום את דרכו להשמיע את טענותיו.
5. דין הערעור להידחות. כידוע, לרשם נתון שיקול דעת רחב בעניינים כגון דא, ולא בנקל תתערב ערכאת הערעור בהחלטותיו (ראו: בש"פ 3464/17 דראגרה נ' מדינת ישראל (26.4.2017); בש"פ 2036/19 פלונית נ' פלוני (24.3.2019)). החלטתו של הרשם מנומקת ומבוססת בדין, ולא נפלה בה טעות המצדיקה התערבות. המערער לא נתן מענה לאמור בהחלטת הרשם כי מצבו הבריאותי איננו נתון חדש, ולא נתן טעם מדוע פתח בהליך ערעורי רק בחלוף כחצי שנה ממתן פסק הדין, כאשר מצבו הרפואי הירוד עמד ביסוד טענותיו אף בהליך בבית המשפט המחוזי.
6. ככלל, תינתן הארכת מועד לבקשת רשות ערעור בהליך פלילי כאשר ישנו "טעם ממשי המניח את הדעת". במסגרת זו יש לקחת בחשבון בין היתר את הסיבה לאיחור, משך האיחור וסיכויי ההליך העיקרי (בש"פ 8197/13 אמסלם נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-7 (8.1.2014); בש"פ 4354/18 פרוסמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.6.2018)).
- מצבו הרפואי של המערער אינו מהווה נסיבה חדשה אשר לא נבחנה במסגרת ההליכים בהם נקט, והאיחור הממושך בהגשת ההליך הערעורי מקשה על קבלת בקשתו להארכת מועד בגין עילה זו. אכן המערער צירף לבקשתו תיעוד רפואי מהחודש האחרון, אך מצבו הרפואי דהיום שהוא פועל יוצא של מצבו הרפואי שהיה ידוע בעת מתן גזר דינו של בית המשפט השלום ופסק דינו של בית המשפט המחוזי נלקח בחשבון בערכאות הקודמות בעת גזירת הדין. אדרבה, בשל המצב הרפואי הוקל עונשו של המערער.

כמו כן, סיכויי ההליך, שהינו ערעור על גזר דין ב"גלגול שלילי", איננו מן המשופרים.

כאמור, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ' בחשון התש"ף (18.11.2019).

ש ו פ ט
